

I den lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten.

Velkommen og lykke till! Tove Rutle – lagleder

Jeg velger meg april

*Jeg velger meg april
I den det gamle faller,
i den det ny får feste;
det volder litt rabalder, –
dog fred er ei det beste,
men at man noe vil.*

*Jeg velger meg april,
fordi den stormer, feier,
fordi den smiler, smelter.
fordi den evner eier,
fordi den krefter velter, –
i den blir somren til!*

BJØRNSTJERNE BJØRNSON

Allmennlegers rolle i dag er ofte mer veilederens rolle enn helbrederens. Det kreves av oss at vi innehar kommunikativ evne og empati til å gi gode og riktige råd ut fra pasientens ståsted både helsemessig og intellektuelt.

Det kreves fra samfunnet at vi skal forstå pasientens synsvinkel og forutsetninger

og alltid ta dette med i betraktning i vår kommunikasjon med den enkelte.

Dette er i og for seg et legitimt krav, men det fører dessverre ofte med seg en forventning om at vi skal «ordne opp», fikse – «gjør meg frisk doktor» – være den som forteller pasienten hva han/hun skal gjøre slik at de selv slipper å ta valget

Ofte tar vi valgene og skal ta valgene for hva som er rett og gal behandling for pasienten – på sykehusene er det – og bør det være slik –, men i den almenmedisinske hverdag blir vår oppgave å informere pasienten på en slik måte at de kan gjøre et velkvalifisert valg i forhold til egen helsesituasjon – vår oppgave er å synliggjøre hvilke valg de har.

Dette gjelder selvsagt spesielt innen livstilsrelaterte sykdommer, men også ved andre sykdomstilstander må/vil pasienten kunne gjøre ulike valg som har stor betydning for hvilken livskvalitet man får

Pasientene må lære å ta de valg som er nødvendige for endring, klare å stå i endringsprosessen – selv om det til tider kan

«volde litt rabalder» – for gevinsten på den andre siden er betydelig.

Man møter dessverre i hverdagen ofte mennesker der ikke bare evnen, men også viljen til endring er mangelvare. Og jeg ser det da som min oppgave å veilede så godt jeg kan utfra de funn som er gjort klinisk, men dette er ofte en tung bær å bære. Men det handler om å ikke gi opp, men lirke frem en forståelse for nødvendigheten av endring før resultatene kommer. Desto større er gevinsten når man kommer i mål – både for pasient og lege!

Kunsten å leve er evnen og viljen til å gjøre de rette valg.

Dagens dikt – som jeg første gang leste som 12–13 åring – handler for så vidt ikke om valg, men mer om kraften i selve endringsprosessen og betydningen av viljen til endring.

Man får til det man vil, bare man vil nok! Stafettpinnen sender jeg videre til min gode venninne og kollega Sigrunn Jørstad ved Lønnås Legekontor.

Hilsen fra
ASTRID JELSTAD

